

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א



פרשת וידא

נאטא

©

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לרגל שמחה

או לעילוי נשמת

ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.ש. אשדוד

0527627127

שבת קודש פרשת לך תשפ"ב

סעודת מלוה מלכה

בבית הרה"צ רבי אברהם הלוי הורוויץ שליט"א
ע"י קהל אנשי שלומינו בעיר מאנסי ניו יארק

לו אמונה ובטחון בהקב"ה שיעזור לו, וזהו 'אלי עזר'. וזה שרמזו לנו רש"י ז"ל 'הוא חשבון של שמו', כי אברם עם מלת בטחון בנימטריא שלש מאות ושמונה עשר, וזה חשבון של שמו.

ויש לומר לפי דבריו, ששלש מאות ושמונה עשר הוא מנין 'שיח', ומרמז על שיח שהוא תפילה כדכתיב (בראשית כד ט) ויצא יצחק לשוח בשדה וברש"י מהמדרש שזה לשון תפילה. דאברהם אבינו התפלל להקב"ה שיהיה לו לעזר במלחמתו כנגד המלכים.

ויש לומר דמרומו כאן שענין התפילה הוא כמו מלחמה, וצריכים להתכונן לתפילה כמו שמתכוננים למלחמה?

בשבת קודש קראנו בתורה 'וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות ויירדף עד דן' (בראשית יד ד). ומפרש רש"י, חניכו - חניכו כתיב, זה אליעזר שחנכו למצות, והוא לשון התחלת כניסת האדם וכלי לאומנות שהוא עתיד לעמוד בה, וכן (משלי כב ו) חנוך לנער, (במדבר ז י) חנוכת המזבח, (תהלים ל א) חנוכת הבית. שמונה עשר - (גדרים לב) רבותינו אמרו אליעזר לברו היה והוא מנין גימטריא של שמו.

זקיני הרה"ק רבי אברהם מסטרעטין זי"ע (ספר דגל מחנה יהודה) מבאר שבאמת לא לקח לו לעזר שום איש, אך אלוקים היה בעזרו, היינו שהיה

א. בשב"ק זו שהה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בניו יארק באופן פרטי
ב. ראה בליקוטי אמרים תניא פרק ל' וזל"ק: כגון בעבודת התפילה בכונה, לשפוך נפשו לפני ה' בכל כחו ממש, עד מצוי הנפש, ולהלחם עם גופו ונפש הבהמית שבו, המונעים

בשעת התפילה צריכים להתרכז כמו שהלוחם מתרכז בשעת המלחמה.

עוד איתא בפרשתן (שם יד כא-כג) ויאמר מלך סדום אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך. ויאמר אברם אל מלך סדום הרימותי ידי אל ה' א-ל עליון קונה שמים וארץ. אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברהם.

ואמרו חז"ל (סוטה זי.) בשכר שאמר אברהם אבינו אם מחוט ועד שרוך נעל, זכו בניו לב' מצות חוט של תכלת ורצועה של תפלין, בשלמא רצועה של תפלין דכתיב (דברים כה י) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, ותניא ר"א הגדול אומר אלו תפלין שבראש, אלא חוט של תכלת מאי היא, דתניא היה ר"מ אומר מה גשתנה תכלת מכל מיני צבעונין, מפני שהתכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד, שנאמר (שמות כד י) ויראו את אלוקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר. וכתוב (יחזקאל א כו) כמראה אבן ספיר דמות כסא.

דברים דומים אני הגיל לומר בשם דודי הגה"צ רבי יעקב תאומים וצ"ל אבד"ק אלטשטאט שאמר שבליקומי חבר בן חיים מובא בשם החתם סופר על הפסוק (שם ט יג) את קשתי נתתי בענן וגו'. שמרמוז על מה שכתב השולחן ערוך (או"ח קכג ג) הרגיל לומר ד' דברים אלו זוכה ומקבל פני שכינה, עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך. הראשי תיבות של 'קדושתך', 'שמך', 'תורתך', ו'ימינך' הוא 'קשתי'.

והוספתי על דבריו על פי מש"כ (שם מה כב) ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי. ואונקלוס מתרגם 'בחרבי ובקשתי' 'בצלוחי ובבעותי'. ומרמוז שענין התפילה קשור לענין מלחמה, שמשתמשים עם כלי מלחמה לענין התפילה, ולכן צריכים להתכונן לתפילה כמו שמתכוננים למלחמה, כמו שאמרו חז"ל (ברכות לב.) חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת לפני התפילה, ואמנם אנחנו אינם במדרגתם, אבל על כל פנים צריכים לעשות קצת הכנה לפני התפילה, וגם

הכונה, במלחמה עצומה, ולבטחם ולכתתם כעפר קדם התפלה שחרית וערבית מדי יום ביום, וגם בשעת התפלה, ליגע עצמו ביגיעת נפש ויגיעת בשר.

ולכן כשיורד השפע הם כבר אינם נמצאים בבית הכנסת, בשביל שנחפזים להגיע למקום עבודתם, אך צריכים לדעת שעיקר השפע יורד בסוף התפילה, וכמו שאמר רבי דוד'ל בידרמן שטוב לפרנסה להיות אז בירידת השפע מעומר בתפילין דרש"י.

ואסיים עם מימרא שאמר כ"ק אאמו"ר זי"ע הכ"מ על נוסח התפילה שאנו אומרים בתפילת מוסף בשלש רגלים, ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין לנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הירד שנשתלחה במקדשך. ואמר כ"ק אבי ז"ל שהכוונה של 'הירד' שנשתלחה וכו' הוא על ישמעאל, כמו שנאמר עליו בפרשתנו (בראשית טו יב) ירו בכל יוד כל בו וגו', ולכן כעת בגלות אין אנחנו יכולים להתפלל בבית המקדש, ואנו תפילה שיהי רצון שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנה מהרה ותגדל כבודו.

יעזור השי"ת שתפילתנו יתקבלו לרחמים ולרצון ונזכה לפרנסה בהרחבה עם כל מיני השפעות טובות עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

ויש לומר הטעם שיהודי לפני שהוא עוסק בעניני עולם הזה הוא לובש תחלה טלית ותפילין, מפני שאברהם אבינו זכה למצוות טלית ותפילין ע"י שלא רצה לקחת שום דבר ממלך סדום, בשביל שאל תאמר אני העשרתי את אברם, אברהם אבינו רצה שהעשירות תבוא ע"י הבטחת הקב"ה בלעדי מלך סדום. כמו כן יהודי שלובש טלית ותפילין הוא מכריז אל תאמר אני העשרתי את אברם, כל הפרנסה שלי בא מעם הקב"ה והעסק בפרנסה אינו מעלה ואינו מוריד.

ומדאייתנין להכי רצוני לעורר על עוד ענין נחוץ, והוא מה שמוכא בשם הרה"ק רבי דוד'ל בירמאן זי"ע שלא לחלוץ תפילין דרש"י עד אחר גמר התפילה לאחר תפילת עלינו לשבח, באמרו כי בסופה של תפילה הוא 'ירידת השפע', וטוב לפרנסה להיות אז מעומר בתפילין דרש"י.

בסידורים שלנו שמקורו מהור מסידור בארדיטשוב מופיע בכותרת בראש העמוד השם של חלק התפילה, מאשרי ובה לציון עד סוף התפילה הוא 'ירידת השפע' והוא מדברי האר"י הק' (שעה"כ), רובם של האנשים אינם יודעים דבר זה,



סעודת יארצייט להרבנית הינדא הורוויץ ע"ה
 אשת חבר יבדלחט"א כ"ק אדמו"ר שליט"א מהיילנד פארק
 אור לז' מרחשוון תשפ"ב - בארא פארק

שע"ז אומר המדרש שאינו יודע איזה
 נסיון הוי יותר חביב.

בעמדנו כעת כיום היארצייט של
 גיסתי הרבנית מרת הינדא
 ע"ה כמה מתאימים דברים אלו. גם
 היא ע"ה עברה בחייה את שתי
 הבחינות של נסיונות אלו, א. לך לך
 אל הר המוריה, ממה שעברה במשך
 תקופת מחלתה, ב. לך לך מארצך
 ומולדתך, על המסירות נפש שלה
 בהקמת הקהילה בהיילנד פארק.

לפני שנים רבות הגיע קומץ אנשים
 מהיילנד פארק שהיה להם רצון
 להקים קהילה חסידית, בקשו האנשים
 מכ"ק אאזמו"ר זי"ע שימנה עליהם רב
 ומנהיג שינהיג את הקהילה. כ"ק
 אאזמו"ר זי"ע פנה אז אלי ושאל אותי
 אם אני מכיר איש מתאים שראוי
 לאותה איצטלא. מבלי לחשוב הרבה
 פניתי אל אחי האדמו"ר הרה"צ רבי
 יחיאל מיכל שליט"א שאמר לי שהוא
 מוכן ומזומן מיד לקבל על עצמו
 בסייעתא דשמיא את התפקיד, ואולם
 זה ידוע לי שעיקר הכוח שהיה לאחי
 שליט"א בלקחו על עצמו את התפקיד

איתא במדרש (כ"ר לט ט) אמר רבי
 לוי שתי פעמים כתיב 'לך לך'
 (לך לך מארצך ומולדתך (בראשית יב א) ולך
 לך אל הר המוריה (שם כב, ב)) ואין אנו
 יודעים אי זו חביבה אם השנייה אם
 הראשונה ממה דכתיב 'אל ארץ
 המוריה' הוי השנייה חביבה מן
 הראשונה.

התוודעתי היום עם ש"ב הרה"ג
 מאיר גרינוולד שליט"א
 גאב"ד טעטש, ואמר לי שהוא זוכר
 עדיין מה שכ"ק אאזמו"ר זי"ע הכ"מ
 אמר בחגיגת חבר מצוה שלו. כ"ק
 אבי ז"ל הביא אז את דברי המדרש
 האלו ואמר על זקיני גאב"ד טעטש
 זצ"ל שהוא קרוי על שמו, שאצלו היה
 בחינה של שתי הנסיונות הללו, א. לך
 לך אל הר המוריה, היינו נסיונות
 העקידה מה שראה ועבר בשנות הזעם
 בשואה הנוראה. ב. לך לך מארצך
 ומולדתך, על המסירות נפש שלו
 כשהוא כיהן כרב בעיר טאראנמא,
 שבימים ההם העיר טאראנמא היתה
 מדבר שממה בחינה של ארץ לא
 זרועה, והפטיר כ"ק אבי ז"ל ואמר

ה דברות שבת קודש פרשת לך תשפ"ב קודש

מרן הבעש"ט זי"ע (ספר בעל שם טוב עה"ת פרשת לך) מפרש הפסוק (שם יג א) ויעל אברם ממצרים וגו', שאברהם אבינו הגם שהיה במצרים שהיתה ערות הארץ, לא היה לו ירידה מזה, אלא עלה ונתעלה מנסיון זה, וזהו מה שכתוב ויעל אברם ממצרים.

בן אפשר להמליץ ולומר על הרבנית ע"ה שלא רק שלא היתה לה ירידה בלכתה ליישוב שהוא בבחינת מצרים, אלא עלתה ונתעלתה במקום זה.



רש"י הק' מפרש הפסוק וילך למסעיו (שם פסוק ג, דבר אחר) בחזרתו פרע הקפותיו. ולפי פשוטו שאברהם אבינו בדרך למצרים לא היה לו ממון לשלם בשביל האכסניה מפאת הרעב ששרר בארץ, ונתנו לו להתאכסן בהקפה (קרעדיט), וכשחזר ממצרים וכבר היה לו ממון רב שילם לכל האכסניות מה שנתנו לו ללון בהקפה.

הזה בא מזוגתו הרבנית ע"ה, שהיא היתה עמוד היסוד של כל עניני קהילה.

אמנם שהיו יכולים לומר שהיה להם חשבון שיהיה להם הכנסה מהקמת הקהילה וע"כ עברו לשם, אלא שידוע מה שמפרש רש"י עה"פ (שם יב א) לך לך - להנאתך לטובתך. ובכל זאת כתיב בהמשך (שם פסוק ד) וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וגו', ובאור החיים הק' מבאר שהגם שהקב"ה הבטיח לאברהם אבינו שהליכה שלו יהיה להנאתו, בכל זאת הלך אברהם רק מפני שזו היה רצון ה', בלי חשבון של התועלת שיצא מזה.

כמו כן אפשר לומר אצלה, שהגם שידעה שאולי ייצא תועלת מהליכתה להיילנד פארק, אך בפועל הלכה לשם רק מפני שזה היה רצון ה' להקים מקום של תורה וחסידות שם, מבלי שום מחשבה על התועלת שאולי ייצא מזה.

ג. וז"ל האה"ח הק': עוד ירצה להיות שאמר לו ה' הבטחות תועליות הרבה כשילך לו מארצו וכי' אם כן הגם שילך יסבור הרואה כי אין להחזיק לו טובה על זה שאפילו קל שבקלים כשיראה כל התועליות ימהר ליסע לזה הודיע הכתוב צדקותו של אברהם כי מה שהלך לא לצד הבטחות האמורות אלא לעשות דבר ה'. ודקדק לומר כאשר דבר ולא כאשר אמר כמו שהתחיל בתחילת הפרשה ויאמר ה' לאמת כדברינו. והוא, יש לך לדעת כי כל מקום שיאמר הכתוב דיבור יגיד על דבר קשה והאמירה היא רכה וכאן הזכיר בתחילת הפרשה ויאמר ה' לצד שכל הדבר הוא להנאת אברהם ובמעשה אברהם אמר כאשר דבר פירוש שעשה הדבר לצד גזירת מלך עליו ולא לתועלת הנמשך לו.

והנה זקה"ק הר"ר שמעלקא מניקלשבורג זי"ע (תפארת ישראל לה) פירש שהלשון 'פרע' הוא לשון גילוי, מלשון ופרע ראש האשה (במדבר ה יח). ואמרתי פעם לבאר לפי דבריו, שכשאברהם אבינו נסע למצרים הציקו לאברהם ואמרו לו, מה זה שהקב"ה מולך אותך בהקפות ממקום למקום, קודם כל לארץ ישראל ואחר כך למצרים, ובחזרתו פרע הקפותיו, כשחזר ממצרים טעון עם כל הרכוש שקיבל ממצרים, התגלה הסיבה לכל הקפותיו שהכל היה לטובתו.

אנו כמשפחתנו ובפרט משפחת אחי שליט"א עוברים תקופה שאינה קלה כל כך, וצריכים לדעת שלפעמים אנשים עוברים תקופות קשות, ומתקשים להבין הענין של כל הנסיונות שעוברים עליהם, אבל צריכים להתחזק ולהאמין שלעתיד לבוא יהיה בחינה של פרע הקפותיו, שיתגלה לעינינו על מה ולמה היו צריכים לעבור הקושי הזה, ואז נראה שהכל היה לטובתנו.

בתיב בזכריה (ג ז) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. אנו בעולם הזה נקראים בבחינת הולך שאנו יכולים לילך מחיל אל חיל ע"י קיום מצוות ומעשים טובים, נשמה שהולכת לעולמה היא בבחינת עומד, שבעולם הבא אי אפשר לקיים מצוות, ולכן נשארים במעמדם. אבל לפעמים נשמה בעולם הבא גם יכולה להיות בבחינת הולך והוא ע"י הקיום המצוות של הילדים ואלו שהיו קרובים אליה, ומובא מהאר"י הק' (פע"ח שער הקדישים פ"א) שביום היארצייט יש עליה לנשמה שם בעולם הבא והיא עולה מעולם שנמצאת בה כעת לעולם גבוה יותר, והכל ע"י המעשים טובים של משפחתה פה בעולם הזה, וזה הכוונה במש"כ ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

יהי רצון שתהיה מליצה ישרה בשביל ילדיה ובעלה שיחי' ובשביל כל משפחתה עדי נוכח שיקוצו וירגנו שוכני עפר כביאת גוא"צ בב"א.



ד. ראה בספה"ק דגל מחנה אפרים' (פרשת קרח): שמעתי מן אדוני אבי זקני זללה"ה דמי שמת ואין לו בן אינו יכול למיעול בפרגודא דלעלא, ואפילו מי שיש לו בן רק שאינו נהוג עצמו כשורה, או שיש לו כמה חסרונות הוא גם כן חסרון לאביו, כהאי עובדא בזהר (שמות טז): כבר לויא ע"ש, אבל להפוך אם הבן הוא צדיק בשלמות המדות, ואין חסר לו כלום, הוי עליה גם כן לאביו.

סיום מסכת ביצה הנלמד במסגרת דף היומי
 ע"י המגיד שיעור הרה"ג רבי אפרים קץ שליט"א
 בשילוב שמחת השבע ברכות לחתן הר"ר מרדכי אייזנבאך הי"ו
 בן ידידנו הרה"ח ר' משה מאיר אייזנבאך הי"ו מחברי ולומדי השיעור
 ט' מרחשון תשפ"ב - שידור חי מהו"ל

המסכת עם שיעור מיוחד על ענין
 המסכת.

אלא שתכלית לימוד התורה הוא לא
 רק הענין הרוחני שבה, כי אם
 לימוד התורה הוא גם חשבון הנפש
 שהלומד צריך לעשות לעצמו מה לימוד
 אותי מסכת זו שלמדתי, שכמסיימים
 מסכת גם הגשמיות שלנו מתעלה
 לאופן נעלה יותר, שהגשמיות שיש
 בנו יהיה באופן של קדושה, וכמו
 שאנו רואים שסיום מסכת שעורכים
 במאכלים גשמיים הוי סעודת מצוה.

ולפי זה יש לומר שזה מה שנרמז
 בפסוק לך לך מארצך, 'ארצך'
 מרמז על הארציות דהיינו הגשמיות,
 והאדם ע"י לימודו עולה בכחינת הולך
 'אל הארץ אשר אראך', שהארציות
 והגשמיות שלו יהיה באופן נעלה יותר.

גם מסכתא זו שאנו מסיימים נרמז
 בפסוק זה, 'לך לך מארצך', איך
 הולך האדם מארצך מהארציות מענין
 הגשמי, היינו גשמיות באופן פשוט

צר לי שאין אני יכול להשתתף אישית
 בסיום המסכת ובשמחת השבע
 ברכות, אמנם אני משתתף בריחוק
 מקום, ובכל זאת זה בקירוב לבבות.

הן חוגגים אתם שמחת סיום מסכת
 ביצה, וכמאמר המוסגר לסיום
 מסכת ביצה נזכיר דברי המגן אברהם
 (קנו ב) שכתב, אל יוציא דבר מגונה
 מפיו, ולכן לא יאמר בתלמוד ביצים
 אלא בעים (ים של שלמה ב"ק ד יא). ולכן
 נהגו אצל חסידים לומר מסכת ביצה
 ולא מסכת ביצה.

בפרשת השבוע כתיב (בראשית יב א)
 לך לך מארצך וממולדתך
 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך.
 במסכת ביצה יש הרבה הלכות בעניני
 אכילה ביו"ט כמו אוכל נפש ועירוב
 תבשילין וכדומה. ועלה בלבי שיש
 לומר רמז בכתוב, על פי מה שאמרתי
 כמה פעמים על ענין שעושים סעודה
 לציון סיום מסכת, והלא לימוד התורה
 הוא דבר רוחני, והיה ראוי לציון סיום

ליה למימר 'ומלכי צדק מלך שלם כהן לא-ל עליון, הוציא לחם ויין'.

ומפרש שמלכי צדק הוא שם בן נח, מדתו היה מדת תלמוד תורה יומם ולילה, כנודע מבית מדרשו של שם, ואברהם אבינו ע"ה היה עמוד גמילת חסדים והכנסת אורחים, וכאשר נפגשו שני הצדיקים האלה, מלכי צדק שר התורה ואברהם אבינו שר הגמ"ה, הוציא כל אחד מחבירו מידה טובה שבו, שלמד אחד מחבירו דרך עבודתו לשם יתברך, למען תיכלל הקדושה ותתאחד זו בזו,

וזהו כוונת הכתוב 'ומלכי צדק מלך שלם, שהיה שר התורה 'הוציא' מאברהם אבינו ע"ה מידת 'לחם ויין', רוצה לומר מצוות הכנסת אורחים להאכיל ולהשקות לכל עובר ושב, 'והוא', רוצה לומר אברהם אבינו ע"ה, הוציא ממלך שלם מידת 'כהן לא-ל עליון', ללמוד תורה יומם ולילה לשמה.

בשחתן וכלה נישאים, כל אחד מגיע מבית אחר וכל אחד מגיע עם המעלות שלו, ועבודתם הוא ללמוד אחד מהשני, להוציא וללמוד מהמעלה של הזולת, וכך בכך להקים בית נאמן בישראל עם כל המעלות והטובות שנמצא אצל השני.

לענין גשמי באופן יותר נעלה, ע"י 'וממולדתך', רמז לתחילת המסכת שפותחת ב'ביצה שנולדה ביו"ט', ע"י לימוד המסכת זוכים להגיע אל הארץ אשר אראך, לדרגה גבוהה יותר בענין הגשמי כדאמרן.

וביותר הלימוד במסכת זו שעוסקת בענין האכילה, עם כל ההלכות ששייכים לענין האכילה כמו הכנת האוכל וכיוצ"ב, וזה מראה שהאכילה והגשמיות שלנו הוא בבחינה אחרת ונעלית יותר.

דבר זה גם נוגע לחתן וכלה, שעד עכשיו החתן בלמדו בישיבה ידע רק על עולם הרוחני, ומעכשיו שהוא מקים בית הוא נכנס גם לעולם הגשמי, וצריכים החתן והכלה לדעת שתפקידם בהקמת הבית הוא להעלות הגשמיות לרוחניות, שגם עניני הגשמיות בבית יהיה באופן של קדושה וטהרה.

ראיתי להרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע (ספר פנים מאירים) שמדייק הפסוק (בראשית די יח) ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון, אחרי שלפי פשט הפסוק יסובו תיבות 'והוא כהן לא-ל עליון' על מלכי צדק שהוא שם, למה הפסיק באמצע בתיבות 'הוציא לחם ויין', והוה

וברבתי תחילה וראש ללומדי דף
היומי ומסיימי מסכת ביצה
החשובים הי"ו, שיעזור השי"ת שיזכו
לסיים עוד ועוד מסכתות, ויזכו לעלות
במעלות התורה ביתר שאת וביתר עוז.

גם ברכתי צרופה להחתן והכלה שיזכו
לבנות בית נאמן בישראל ושיהיה
בנין עדי עד וקשר של קיימא ושהזיווג
יעלה יפה.

והברכה היא גם להמחותנים שיחי'
שיזכו לרוות רוב נחת
ותענוג דקדושה מזיווג זה ומכל יוצ"ח.

ויהי רצון שנוכה כולנו לראות רוב
נחת ותענוג דקדושה מכל יוצ"ח
עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

כמו כן יש בנותן טעם לומר כן
בשיעור הדף היומי שנמסר מידי
יום ביום, שלומדים תורה ברכים וכל
אחד תורם ללימוד בשיעור, וכל אחד
צריך ללמוד מהשני מצורת הלימוד
של השני, שכל אחד מצטיין במעלה
אחרת, יש אחד שמצטיין בענין שמירת
הזמן שהוא תמיד מגיע בזמן לשיעור,
ויש אדם שתמיד מכין הגמרות ללומדי
השיעור, ויש מי שדואג לאוכל ושתייה
להלומדים, ויש עוד אחד שאמנם הוא
לא מגיע בזמן אבל רואים איך שהוא
משתתף בשיעור, שהוא שואל כהלכה
ומעמיק בלימוד. זה המעלה שיש
בלימוד התורה ברכים, שכל אחד לומד
מהמעלות של הזולת.



קהל קדושת פינחס' חסידי באסטאן
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' גועם אלימלך 2 ביתר עילית

קהל צהלה ודינה שפתינו אז תדננה

ברנה וצמחה בהודת קדוש וברוש כבוד
משגרים אנו מעומקא הליבא מיטם כל קהלא קרייטא
ברכת מולא טבא וגורא יאה קדם צמדת ראשנו ונור תפארתנו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליוול השמחה הנשדויה במעון קרייטנו
שמחת הוללה ונעמדה עמנו
בשעה טובה ומנוגלות

בת לבנו הרב רבי אלעזר מנחם מנדל הלוי הורוויץ שליט"א
חתן הרב"צ רבי ישראל יעקב אוגוסדארפער שליט"א
בן כ"ק הגה"צ רבי שלמה זלמן שליט"א מולאויץ
וחתן כ"ק הגה"צ רבי שמעון סופר שליט"א מערלוי

והזכרה אהת היא
להתן רבינו כ"ק אבר"ק גראסווארדוויץ שליט"א
זאמא של מלכות
הרבנית הברקנית תליט"א

ויהא רעווא מן קדם אבוהון דבשמיא שיזכו לגדלה לבעל
תורה ולחופה ולמעש"ט, ולתפארת השושילתא דדהבא
ובית אברה"ק, ואך קהל ששון ושמוחה ישמע לער במעון
הקודש ערי נוכח לביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

